Tranquillo con espressivo

Seitsmekümnendad oli rokkmuusikas aeg, mil pillimehed võtsid kasutusele klassikalise muusika elemente. Tekkis huvitav ja läbikomponeeritud muusikasasüntees – progrerokk.

Tekst: **Peeter Prints**
Foto: **Viivika Kooser**

Klassikalist kitarri mängides komponeerin oma lugudesse elemente rokist, popist, džässist, bluusist – mängin seda kõike klassikalisele kitarrile omase tehnika ja tooniga, jättes alles klassikalise muusika printsiibid. Vahel domineerib džäss, romantism, hispaania muusika jne, vahel võib leida kõiki neid elemente aga ühest palast. Lugu kirjutades sünteesin küll stiile, kuid tähtsam on silmas pidada, et lool oleks sisu. Muusikat tundev inimene näeb kohe ära, mis palaga on tegemist.

Seekordne lugu on pisut *rubato*'lik – intros mõtlikud akordid, millest välja kasvav bachilik sammuv meloodia laheneb toonikasse. Takt 23: veidi elavam, kuid vaoshoitud popakordil Em9. Edasi 2 takti villa-loboslikku klassikalist põimikut. Takt 27: siduv lõik dominanti. Takt 31: pisut kahehäälsust. Takt 35: arpedžo järgnevus Am-ist, mis on noodipildis kahehäälne, kuid ei juhtu midagi, kui seda ka ühehäälselt mängida. Takt 42: Em-arpedžo, mida ei pea noot-noodilt mängima, vaid võib leiutada midagi analoogset (improvisatsioon klassikas). Dominantfunktsiooniga akorde võib muuta enda maitse järgi, näiteks 50. takti. Taktid 55–63 võiksid nii jääda. Takt 64: mõni nobenäpp võib triooli asemel mängida kas või sekstooli või muud sarnast, muutmata sealjuures harmooniat (hispaania šnitti).

Lõppkokkuvõttes võibki selles loos kohata elemente eri stiilidest, välja arvatud modernismist, mis oli eelmise numbri teema. Kõlaliselt on see muusika oma helikeelelt romantismi kalduv – ülekaalus on teatud muusikalised elemendid, mis sellele viitavad. Mõtle see lugu enda jaoks läbi ning mängi nii, nagu endale parem tundub.

Kuula ka helifaili:
www.kitarr.ee/klassika-9

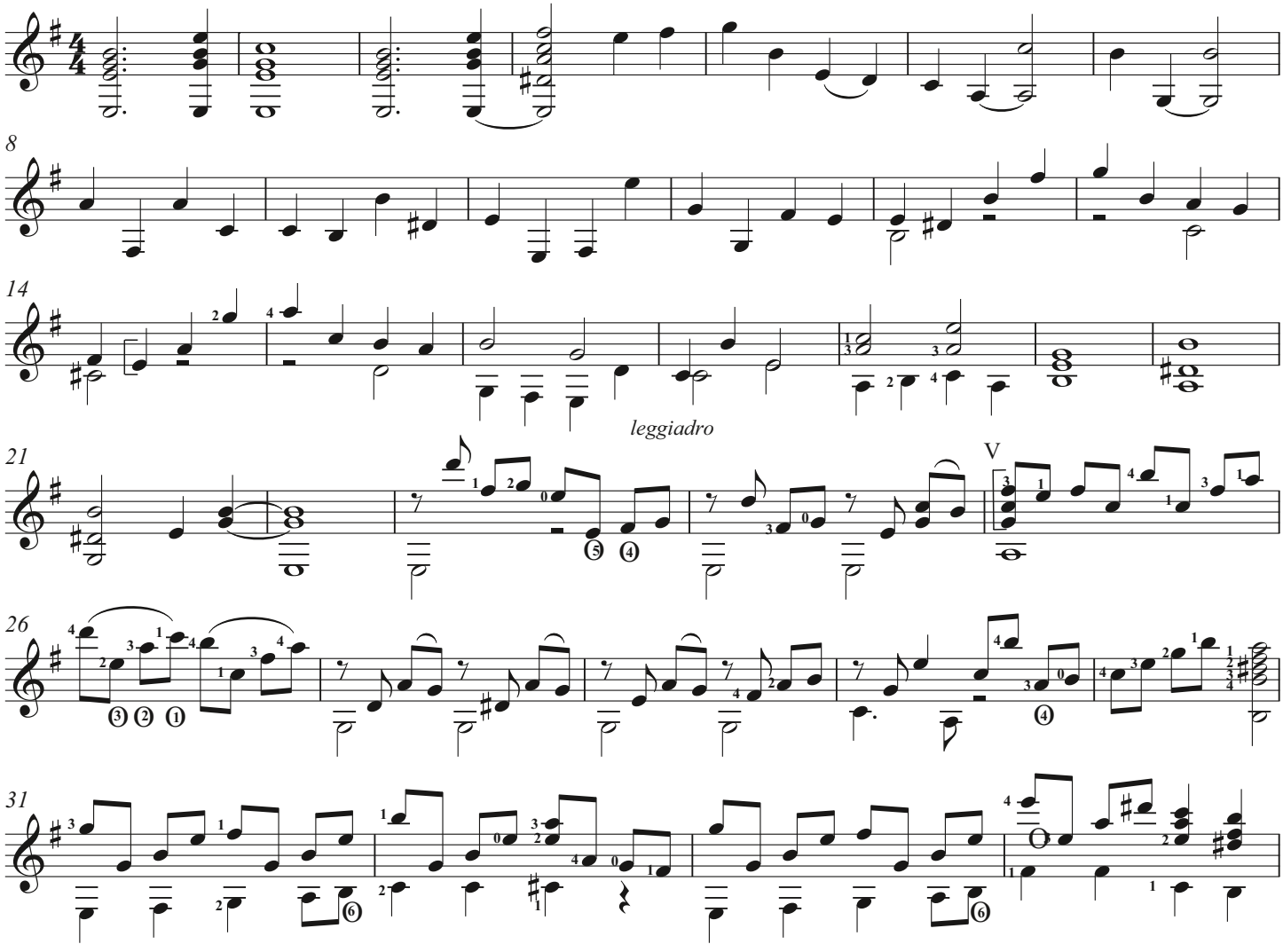

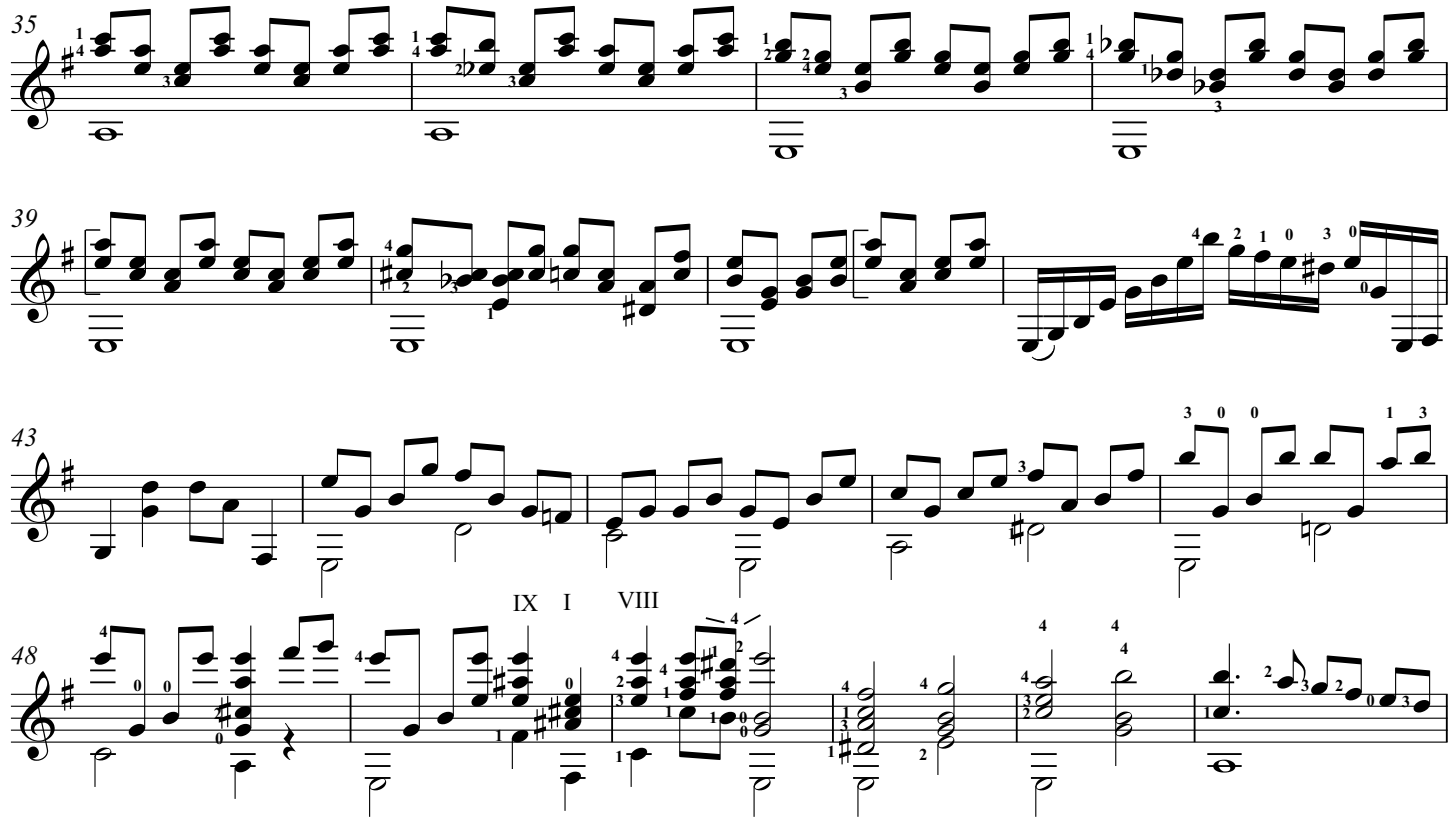
35
39
43
48
IX
I
VIII

2

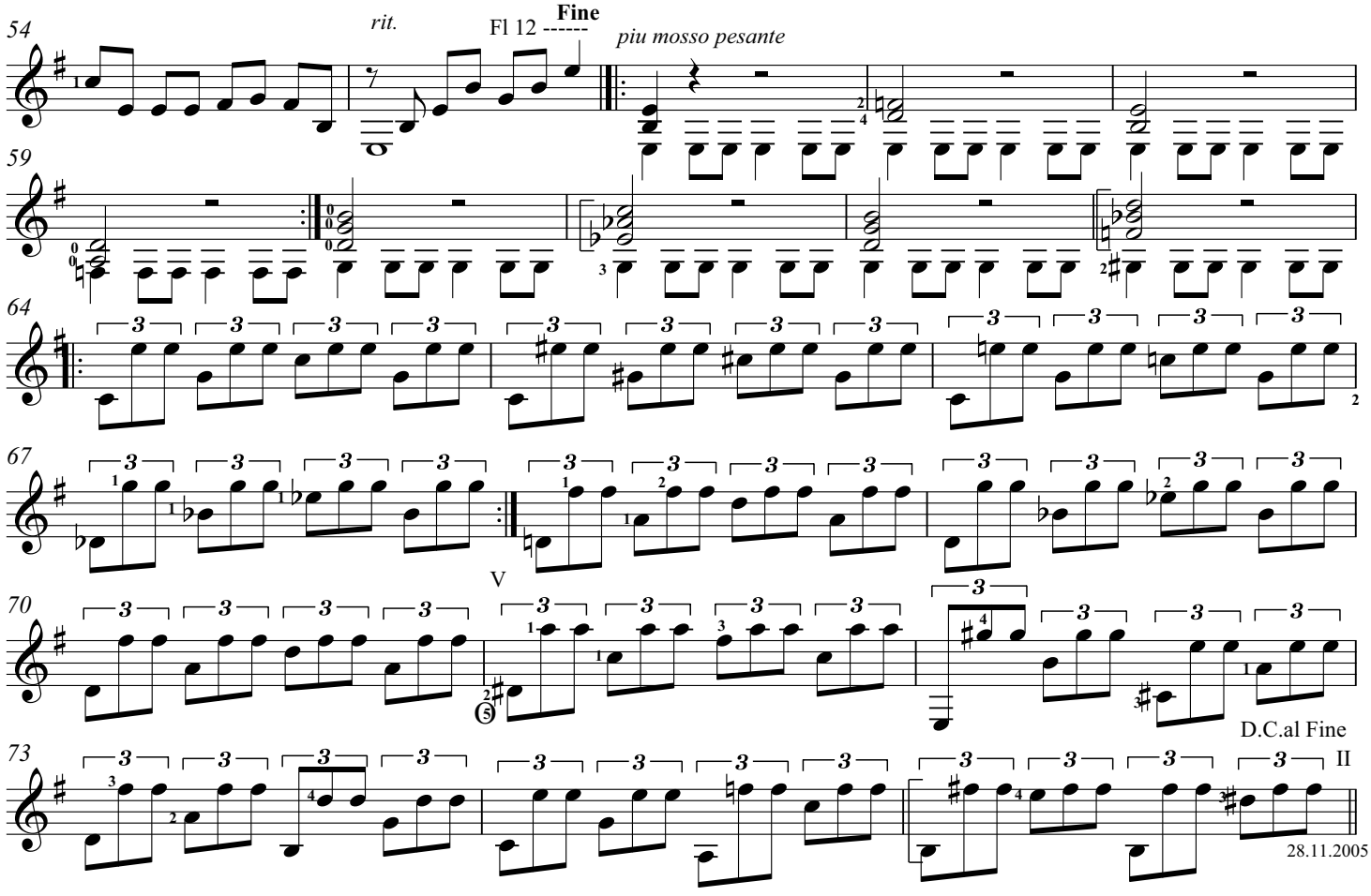
54
rit.
Fl 12 ------
Fine
piu mosso pesante
59
64
67
70
V
D.C.al Fine
73
II
28.11.2005